

- az Elsőfokú Bíróság a második jogalap elutasítása során megsértette az Európai Unióról szóló Szerződés (egységes szerkezetbe foglalt változata) 220. cikkével összefüggésben értelmezett 49. és 50. cikkét;
- az Elsőfokú Bíróság a második jogalap elutasítása során nem vette figyelembe, hogy az OHIM visszaélt a hatáskörével.

(¹) A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EKG első tanácsi irányelv (HL L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.).

A Hof van Beroep te Gent (Belgium) által 2009. január 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Erotic Center BVBA kontra Belga állam

(C-3/09. sz. ügy)

(2009/C 82/20)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van Beroep te Gent

Az alapeljárás felei

Felperes: Erotic Center BVBA

Alperes: Belga állam

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A hozzáadottérték-adóról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EKG hatodik tanácsi irányelv (¹) H. mellékletének 7. kategóriája (jelenleg a 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (²) III. mellékletének 7. pontja) szerinti „mozinak” tekinthető-e a zárható helyiségből álló olyan kabin, ahol csak egy személy fér el, aki díj ellenében képernyőn filmeket nézhet, amelynek során a filmvetítést pénzérme bedobásával maga indítja el, különböző filmek közül válogathat és a díjnak megfelelő időtartam alatt folyamatosan módosíthatja a vetítendő filmre vonatkozó választását?

(¹) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.).

(²) A közös hozzáadottértékadó-rendszeréről szóló irányelv (HL L 347., 1. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-160/04. sz., Potamianos kontra Bizottság ügyben 2008. október 15-én hozott ítélete ellen Gerasimos Potamianos által 2009. január 8-án benyújtott fellebbezés

(C-4/09. sz. ügy)

(2009/C 82/21)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Gerasimos Potamianos (képviselők: S. Orlandi, A. Collen, J.-N. Louis és E. Marchal ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-160/04. sz., Potamianos kontra Bizottság ügyben 2008. október 15-én hozott azon ítélete rendelkező részének minden pontját, amelyben az Elsőfokú Bíróság elutasította a fellebbező 2004. április 26-i keresetében szereplő, a szerződéskötésre jogosult hatóságnak a fellebbező ideiglenes alkalmazotti szerződése meg nem hosszabbításáról szóló határozata ellen irányuló összes kérelmét;
- a Bíróság helyezze hatályon kívül a szerződéskötésre jogosult hatóságnak a fellebbező ideiglenes alkalmazotti szerződését meg nem hosszabbító határozatát;
- a Bíróság kötelezze az alperest mindkét eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező négy jogalapra hivatkozik.

Az első jogalap szerint téves az Elsőfokú Bíróság azon értelmezése, amely szerint az ideiglenes alkalmazotti szerződés meg nem hosszabbítása a szolgálati érdeken alapul. A fellebbező felettese ugyanis több alkalommal is kérték a fellebbező szerződésének meghosszabbítását. Objektív, helytálló és egybehangzó ténykörülmények éppen ellenkezőleg arra engednek következtetni, hogy a „halmozódást tiltó” szabály alkalmazása – amely szabály hat évben maximálja az ideiglenes alkalmazott foglalkoztatásának időtartamát – képezi a szóban forgó meghosszabbítás egyetlen akadályát.

Második jogalapjában a fellebbező azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy a fellebbező nem pályázott az érintett állásra, miközben a fellebbező kellő időben kérte szerződésének meghosszabbítását, és kérelmét többször megismételte, még az álláshirdetés közzétételét követően is.

Harmadik jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a szerződéskötésre jogosult hatóság nem élt vissza hatáskörével. Az ideiglenes alkalmazottak felvételének célja ugyanis kimondottan a Bizottság üres álláshelyeinek betöltése, többek között a versenyvizsgán sikeres pályázók hiányának orvoslása volt.

Márpedig ez utóbbi célkitűzést egyáltalán nem szolgálja a fellebbező szerződésének a „halmozódást tiltó” szabály alapján történő meg nem hosszabbítása, mivel a fellebbező állását bármiféle versenyvizsga meghirdetése előtt hirdették meg. Ráadásul egy másik ideiglenes alkalmazott kapott hosszú időtartamra szóló szerződést erre a posztra, miközben az ugyanazon az igazgatóságon rövid időtartamra szóló szerződéssel foglalkoztatott összes többi ideiglenes alkalmazott szerződését automatikusan meghosszabbították, állásaik előzetes meghirdetése nélkül.

Végezetül megsértették az egyenlő bánásmód elvét, mivel az összes többi, szolgálati idejüket leszámítva a fellebbezővel összehasonlítható helyzetben lévő ideiglenes alkalmazott szerződését meghosszabbították anélkül, hogy állásukat meghirdették volna, ellentétben a fellebbező esetében követett eljárással. E vonatkozásban a bizonyítási terhet tévesen fordították meg az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban, mivel az alperes – és nem a felperes – feladata lett volna azon szabályok betartásának bizonyítása, amelyeket az alperes maga állított fel.

Az Oberlandesgericht Wien (Ausztria) által 2009. január 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH kontra Silva Trade, SA

(C-19/09. sz. ügy)

(2009/C 82/22)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberlandesgericht Wien

Az alapeljárás felei

Felperes: Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

Alperes: Silva Trade, SA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. a) Szolgáltatásnyújtásról szóló szerződés esetén akkor is alkalmazni kell-e a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és

végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ (a továbbiakban: Brüsszel I. rendelet) 5. cikke 1. pontja b) alpontjának második franciabekezdését, ha a szolgáltatásokat a megállapodás szerint több tagállamban nyújtják?

b) Az e kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni az említett rendelkezést, hogy a jellemző kötelezettség teljesítésének helyét az a hely határozza meg, ahol – az időráfordítás és a tevékenység jelentősége alapján – a szolgáltatás nyújtója tevékenységének súlypontja található;

c) ha a tevékenység súlypontjának helye nem állapítható meg, a szerződéses igények iránti kereset a felperes válasza szerint a Közösségen belül a szolgáltatásnyújtás valamennyi helyén benyújtható?

2. Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: Szolgáltatásnyújtásról szóló szerződés esetén akkor is alkalmazható-e a Brüsszel I. rendelet 5. cikke 1. pontjának a) alpontja, ha a szolgáltatásokat a megállapodás szerint több tagállamban nyújtják?

⁽¹⁾ HL L 12., 2001. január 16., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.

2009. január 15-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság

(C-20/09. sz. ügy)

(2009/C 82/23)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: R. Lyal és A. Caeiros meghatalmazottak)

Alperes: Portugál Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság – mivel a 39-A/2005. sz. törvénnyel bevezetett szabályozás keretében kizárólag a portugál állam által kibocsátott államadósságot megtestesítő értékpapírok vonatkozásában tett lehetővé kedvezményes adóügyi bánásmódot – nem teljesítette az EK 56. cikkéből és az Európai Gazdasági Térség (EGT) létrehozásáról szóló Szerződés 40. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- a Portugál Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.